

Schtóž je Boži syn, tať jemu narěčecź pyta, tón njetrjeba tať khudy bycź, so dyrbi khlěba tradacź, tón njetrjeba w tajkej niskości psches semste žiwjenje khodźicź, so bychy ludžo jeho pschepósnali a njecześčili, tón njetrjeba žaneho hórkeho czerpjenja a žaneje boloscze počneje smjercze na šo wsacź, so by knježstwo šwěta dobył.

To drje šu wošebite spytowanja, kotrež pola naš šwojeho runjecza nimaju; ale njepokasaju na tajke, tajkež tež nam hroža?

Ty šy khudy, dyrbiš to a tamne parowacź, tradanje a nusa na tebje czała; schto czi pomha, so šy pobožny a Bohu poddaty a jemu pošluschny? Szluscha to k Božemu džěczatstwu? Bóh tebi njepomha, duž pomhaj šam šebi; kóždy je šam šebi najbližshi; nusa žaneje kasnje njesnaje; schto dha mašch wot šwojeje sprawnoscze a šwěrnoscze, spokojnoscze a ponižnoscze? Pokaž psched ludźimi, so je Bóh s tobu. Čžehodla njeby ty s twojimi rjanymi darami žaneho pschepósnacza namakał pola šwěta? A cžemu wróczo stupicź psched druhimi? A hlaj, tutón žyly šwět se šwojim bohatstwom, se šwojej rjanoscžu a krašnosczu, se šwojim lóschtom a wješelom, njeje dha tež ja tebje stworjeny wot Boha Knjesa, w kotrehož šwjatym šłowje pižane steji: Čžincze šebi semju poddanu?

S tajkimi a podobnymi praschenjemi a wabjenjemi spytować hacź do džensnischeho dnja našche dusche spytuje. Schto s tym chze? So bychmy šo wot Boha wotwobrocžili a šwoju šbóžnoscz tu a tam šhubili. To je strach, kiž nam wschitkim hrosy. Spytować, kiž šameho knjesa Jesuša njepšchepuschczi, šo naš njeboji. A někotryžkuliz, wot kotrehož nejšmy šebi to myšlili, je jemu podlezał a je šo dał sawjescz do njewěry, sazwyflowanja abo do drugeje wulkeje haniby a škoscze.

A nihdže nejšmy psched nim wukhowani. Hacź šy, kaž Jesuš tam w pusežinje, šam se šwojim Bohom w cžischinje a šamotnosczzi Božeje stwórby wontach, abo kaž Jesuš w templu, w šwjatnicy Božeho doma k Bohu šo modlo a na jeho šwjate. šłowo nutrne pošluchajo, hacź